

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0605
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0842-A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KAPRIJKE vertegenwoordigd door advocaat Stefan WALGRAEVE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
Tussenkommende partijen	1. de nv ELECTRABEL vertegenwoordigd door advocaten Tangui VANDEPUT en Patrik DE MAEYER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1160 Brussel, Tedescolaan 7 2. de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 augustus 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 juli 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het oprichten van drie windturbines op de percelen gelegen te 9970 Kaprijke, ter hoogte van de autosnelweg E34/N49/Koeistraat/Zuidstraat, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie C, nummer 225B en 2^e afdeling, sectie A, nummers 300, 312B, 337 en 338.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De tweede tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomen de partijen met een beschikking van 16 april 2018 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De tussenkomen de partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 13 november 2018 en stelt de zaak op vraag van de partijen, die schriftelijk verschijnen, in voortzetting naar de zitting van 11 december 2018.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 december 2018 en stelt de zaak op vraag van de partijen, die schriftelijk verschijnen, in voortzetting naar de zitting van 29 januari 2019.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 januari 2019. De verzoekende, verwerende en tussenkomen de partijen verschijnen schriftelijk.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomen, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 23 januari 2019 om afstand van geding. Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

1.

De verwerende partij vraagt om de verzoekende partij te veroordelen tot de kosten en om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, eveneens ten laste van de verzoekende partij.

De eerste tussenkomen de partij vraagt om '*... de kosten van de procedure, met in begrip van de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding, ten laste te leggen van de verzoekende partij...*'. De tweede tussenkomen de partij vraagt om '*... de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen...*'.

2.

Artikel 33, eerste lid DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep geheel of een deel ervan ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Naast hetgeen wordt bepaald in artikel 33, derde lid DBRC-decreet, omvatten de kosten conform artikel 33, eerste lid DBRC-decreet tevens het rolrecht en de rechtsplegingsvergoeding.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

3.1.

In zoverre de verzoekende partij afstand heeft gedaan van haar vordering, dient zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden.

De kosten van het geding, zijnde het door de verzoekende partij betaalde rolrecht en de door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding, vallen ten laste van de verzoekende partij.

Het volstaat om het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag, begroot op 700 euro, aan de verwerende partij toe te kennen, ten laste van de verzoekende partij.

3.2.

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partijen, overeenkomstig artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet, een rolrecht van 100 euro per tussenkomende partij hebben betaald. Conform artikel 33, eerste lid DBRC-decreet legt de Raad in zijn arrest het geheel of een deel van de kosten, ook die van de tussenkomende partijen, ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, zijnde de verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partijen niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partijen immers zelf beslissen om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan immers vaak moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat deze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen, precies omdat zij kan worden opgezadeld met de kosten verbonden aan de tussenkomst en het moeilijk is op voorhand in te schatten hoe groot deze zullen zijn.

In zoverre de eerste tussenkomende partij tot slot meent aanspraak te kunnen maken op een rechtsplegingsvergoeding, zonder deze evenwel concreet te begroten, wijst de Raad op artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet dat bepaalt dat tussenkomende partijen niet kunnen worden gehouden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding maar deze evenmin kunnen genieten.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 februari 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER